

مقایسه فعالیت الکتریکی عضلات مرکزی تنه و عضلات اطراف زانو در افراد مبتلا به

سندرم درد پاتلوفمورال و افراد سالم حین بالا رفتن از پله

راحله درستی^{۱*}، مهری قاسمی^۲، خسرو خادمی کلانتری^۳، علیرضا اکبرزاده باغبان^۴

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد فیزیوتراپی، گروه فیزیوتراپی، دفتر تحقیقات و فناوری دانشجویی، دانشکده علوم توانبخشی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران
۲. دکترای تخصصی فیزیوتراپی، استادیار گروه فیزیوتراپی، دانشکده علوم توانبخشی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران
۳. دکترای تخصصی فیزیوتراپی، استاد گروه فیزیوتراپی، دانشکده علوم توانبخشی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران
۴. دکترای تخصصی آمار زیستی، دانشیار گروه علوم پایه، دانشکده علوم توانبخشی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران

سابقه و هدف: سندرم درد پاتلوفمورال یکی از شایعترین بیماری‌های زانو در جمعیت افراد ورزشکار و غیرورزشکار است و شایعترین علت درد جلوی زانو و اطراف پاتلا در زمانی است که هیچ پاتولوژی شناخته شده‌ای وجود ندارد. علی‌رغم شیوع این سندرم، علت شناسی آن تا کنون به صورت شفاف مشخص نشده‌است و تنها چیزی که گزارش می‌شود این است که سندرم درد پاتلوفمورال یک سندرم چند عاملی است. درمان بیماران مبتلا به سندرم درد پاتلوفمورال اغلب یک بحث چالش برانگیز است چرا که درباره علت شناسی آن و در نتیجه درمان آن توافق نظری وجود ندارد. لذا یکی از رایجترین ابزارهای مورد استفاده توسط دانشمندان سراسر جهان، ثبت فعالیت الکتریکی عضلات است.

مواد و روش‌ها: این مطالعه توصیفی - تحلیلی از نوع موردی - شاهدهی است. نمونه‌ها ۱۷ نفر (۱۰ زن، ۷ مرد) مبتلا به سندرم درد پاتلوفمورال و ۱۵ نفر (۸ زن، ۷ مرد) در گروه شاهد بودند. فعالیت الکتریکی عضلات واستوس مدیالیس ابلیکوس، اداکتور لانگوس هیپ، گلوئتوس ماگزیموس، اینترنال ابلیکوس و ترنسورس ابدومینوس، اکسترنال ابلیکوس ابدومینوس و مولتی فیدوس حین بالا رفتن از پله ثبت شد. آنالیزهای آماری با استفاده از نرم افزار SPSS ورژن ۲۰ انجام شد.

یافته‌ها: فعالیت الکتریکی عضلات مرکزی تنه و اطراف زانو در دو گروه، تفاوت آماری معنی داری نداشت به جز اینکه زمان پایان فعالیت الکتریکی عضلات شکمی در افراد گروه مبتلا به سندرم درد پاتلوفمورال به طور معنی داری بیشتر بود ($P=0/026$ برای اکسترنال ابلیکوس ابدومینوس و $P=0/03$ برای اینترنال ابلیکوس و ترنسورس ابدومینوس).

نتیجه گیری: در افراد مبتلا به سندرم درد پاتلوفمورال حین بالا رفتن از پله نسبت به افراد سالم، فعالیت الکتریکی عضلات شکمی دیرتر به پایان می‌رسد